

РЕШЕНИЕ

№ 3585

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско дело № 20231110162174 по описа за 2023 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ГПК .

Производството е образувано пред СРС след определение на Районен съд – град Враца, с което производството е прекратено и делото е изпратено по подсъдност на СРС.

Ищецът Н. И. Л. твърди, че е длъжник по образувано изпълнително дело № 314/2023г. по описа на ЧСИ ***, образувано въз основа изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д.№ 5240/2010г. по описа на РС – град Враца, при взыскател – ответникът К. И. Т.. Счита, че не дължи чрез принудително изпълнение вземането по главница /претенцията е уточнена с две молби пред РС Враца/ от 10000лева, поради изтекла погасителна давност и предявява отрицателен установителен иск.

В срока за отговор на исковата молба, ответникът Т. оспорва предявения иск, с довод, че не е изтекъл 5-годишен срок, през който да не са предприемани действия по принудително изпълнение. Сочи, че по независещи от него причини – бездействие на ЧСИ по предишното образувано ИД № 627/2012г., и запечатване на архива му, без определяне на ЧСИ, който да го поеме, поради лишаването му от права, взыскателят бил лишен от възможността да инициира изпълнителни действия.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено следното:

С определението по чл.140 ГПК, обявено за доклад без възражения на страните, е отделено за безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото, че ответникът е взыскател по изпълнителен лист, издаден от РС Враца по ч.гр.д.№ 5240/2010г., при длъжник - ищецът

Н. И. Л., за вземане от 10000лева главница и законна лихва. Видно от представеното заповедно производство ч.гр.д.№ 5240/2010г по описа на РС Враца, същото е образувано по заявление на К. Т. от 8.11.2010г., по чл.417 ГПК, като на 10.11.2010г. е издадена заповед и на 16.11.2010г.- изпълнителен лист. Не е подадено възражение.

От представеното по делото копие на изпълнително дело № 627/2012г.е видно, че същото е образувано по молба от 11.10.2012г., с приложен изпълнителен лист. По делото са извършвани справки и изпратена покана за доброволно изпълнение. ЧСИ е наложил заповед на дружествен дял.

На 19.10.2012г. е подадена молба от К. Т. с искане да се предприеме опис на движими вещи на адреса, на който длъжникът е регистриран, да се наложи заповед върху банкови сметки на съпругата на длъжника, да се проучи имущественото състояние на длъжника, като в изпълнението се включат наследствени имоти от баща му, да се уведоми взыскателят за наложен заповед на дружествен дял, да бъде присъединен към ИД № 884/2011г.ЧСИ е оставил без движение молбата, с искане да се уточнят кредитни институции, да се представи удостоверение за наследници, отказано е присъединяването, разпоредено е взыскателят да се уведоми за заповед на дружествен дял, насрочен е опис. На 14.6.2013г. е подадена молба от взыскателя описът да се отложи, както и да се извършат справки. Подобни молби – са подавани, както следва: на 3.2.2014г. е поискано налагането на възбрана на наследени имоти, и насрочване на опис / не е посочено кои имоти/, на 7.4.2015г.- да се наложи заповед на автомобил. По тези молби, с разпореждане, съответно, от 1.4.2014г. ЧСИ е изискал скица от имот, наложил е възбрана на имоти и е отменен наложена възбрана, защото имот е продаден. С разпореждане от 7.4.2015 г. на молбата от 7.4., е наложен заповед на л.а.

Извън тези молби, са подавани молби с искания за справки, без посочване на конкретно изпълнително действие, което се иска от ЧСИ / например – молба от 13.10.2014г.

С постановление от 7.2.2018г. ЧСИ е констатирал прекратяването на изпълнителното производство, на основание чл.433,ал.1,т.8 ГПК. До тази дата, изпълнителни действия не са извършвани, като няма отбелязване за събрани суми.

На 29.3.2023г., ответникът е подал молба до ЧСИ за образуване на изпълнително дело.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявените отрицателни установителни искове се основават на твърдения, че процесните суми са недължими тъй като вземанията са погасени по давност, в рамките на които основания съдът дължи произнасяне. Относно спорния въпрос дали давността за вземането е изтекла, са приети две Тълкувателни решения на ВКС. С т.14 от ТР № 2/26.06.2015г. по т.д.№ 2/2013г. на ОСГКТ на ВКС се прие, че „*Подаването на молба за издаване на изпълнителен лист на несъдебно изпълнително основание по чл. 242 ГПК (отм.) не представлява предприемане на действие за принудително изпълнение по смисъла на чл.*

116, б. "в" ЗЗД. " , както и че постановките на ППлВС № 3/1980г. / в рамките на изпълнителния процес, давност не тече, а същата е спряна/, са изгубили сила.

С ППВС № 3/18.11.1980 г. се приемаше, че след образуването на изпълнителното дело при висящност на изпълнителния процес прекъснатата вече давност се спира на осн. чл. 116, ал. 1, буква "ж" ЗЗД .

Вземането по изпълнителния лист, не попада под посочените в чл.111 ЗЗД вземания, поради което и за тях се прилага общото правило на чл.110 ЗЗД, и главницата за вземане по договор за кредит / основанието е видно от изпълнителния лист/ се погасява с изтичане на 5 години от изискуемостта ѝ. Изпълнителният лист е издаден след проведено заповедно производство. По делото няма данни за подадено възражение. Искът по чл.439 ГПК, следва да се основава на факти, настъпили след издаване на заповедта и изпълнителния лист, което е условие за неговата допустимост

След влизане в сила на заповедта за изпълнение, длъжникът следва да обоснове иска си на факти, настъпили след влизане в сила на заповедта. От момента на влизане в сила на заповедта, тече нова давност, която е всякога пет години /чл.117,ал.2 ЗЗД/, защото заповедта за изпълнение се ползва със стабилитет, за разлика от определението за издаване на изпълнителен лист на извънсъдебно изпълнително основание. / решение № 50295/23.1.2023г., ВКС, гр.д.№ 1030/2020г./

С решение № 118 от 07.07.2022 г. по гр. д. № 4063/2021 г. на ВКС, III г. о., е прието, че изискването по чл. 117, ал. 2 ЗЗД за петгодишен срок на новата давност, която тече от прекъсването на давността, се прилага както когато вземането е установено с влязло в сила съдебно решение, така и с влязла в сила заповед за изпълнение.

Молбата за образуване на първото изпълнително дело е от 11.10.2012г., като с нея, давността за вземането е била прекъсната, съгласно разпоредбата на чл.116, б.в ЗЗД. С Тълкувателно решение по т.д.№ 3/2020г. от 28.3.2023г. на ОСГКТ на ВКС, се прие, че докато е траел изпълнителният процес относно вземанията по образувани преди обявяването на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС, изпълнителни дела, давност за тези вземания не е текла. За тях давността е започнала да тече от 26.06.2015 г., от когато е обявено за загубило сила ППВС № 3/ 1980 г. . В съответствие с даденото тълкуване на ВКС в ТР № 2/26.06.2015г. по т.д.№ 2/2013г. на ОСГКТ на ВКС , в рамките на изпълнителното производство, давността за вземането се прекъсва с всяко действие по изпълнението, довело до събиране на вземането. След 26.6.2015г., не са извършвани действия, които да доведат до събиране на вземането. Не съставлява такова действие и налагането на заповест за налагане на дружествен дял – заповестта не е довел до събиране на вземането. Невярно е изложеното от ответника, че е изисквал изпълнителни действия от ЧСИ, но същият не ги е извършвал - след образуване на изпълнителното дело, молба за извършване на изпълнителни действия, е подадена на 19.10.2012г., като същата е администрирана, и ЧСИ е насрочил опис на движими вещи, чието провеждане е отменено поради подадена молба от вискателя от 14.6.2013г. Следващите молби с искане за извършване на действия

по изпълнението са, съответно от 1.4.2014г. и 7.4.2015г., по които е налице процедиране от ЧСИ на същия или следващ ден. Тук е моментът да се посочи, че ЧСИ има задължението да процедира и извършва принудително изпълнение единствено по редовни молби от вискателя, поради което и цитираните молби са оставяни без движение. След сочените молби, до постановлението на ЧСИ, с което се констатира, че изпълнителното дело е прекратено, са подавани молби, но в тях няма искани действия по изпълнението, а извършване на справки, които действия не са действия по изпълнението – не водят до събиране на дълга. От значение за делото е дали е налице бездействие на вискателя, но не по смисъла на чл-433,ал.1,т.8 ГПК, а по смисъла, вложен в материално – правните разпоредби за давността. Бездействие на кредитора е налице, когато вискателят не извършва действия, които да прекъсват или спират теченето на предвидения срок. Евентуалните действия на ЧСИ / каквито съдът прие, че са били извършвани по молбите на настоящия ответник/, са абсолютно неотнормими към прекъсването и спирането на давностния срок за вземането, защото единственото лице, което има интерес от събирането на вземането, е самият вискател, на когото законът вменява задължението, под страх от погасителна давност, да изисква извършване на изпълнителни действия, които да водят до събиране на задължението, за да поддържа висящността на изпълнителния процес. Действия по изпълнението, след 26.6.2015г. не са извършвани, нито искани от вискателя, следователно, на 27.6.2020г. вземането по изпълнителния лист е погасено по давност.

Поради изложеното, искът е основателен и следва да се уважи.

При този изход на спора, право на разноси има само ищецът, който претендира сумата от 408,20 лв за държавна такса и сумата 194 лева платена такса на ЧСИ за копие на изпълнителното дело, които му се следват.

При тези мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, на основание чл.439 ГПК, че ищецът Н. И. Л. ЕГН ***** с адрес ***, не дължи чрез принудително изпълнение на К. И. Т. ЕГН ***** с адрес *** сумата 10000лева главница по изпълнителен лист, издаден от РС – град Враца по ч.г.д.№ 5240/2010г., поради изтекла давност.

ОСЪЖДА К. И. Т. ЕГН ***** с адрес *** да заплати на Н. И. Л. ЕГН ***** с адрес ***, сторените по делото разноси от общо 602,20 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____